

پیام هفدهمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت) به رفقای هوادار و فعالان سازمان در داخل کشور

رفقای هوادار و فعالان سازمان!

هفدهمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت) در شرایطی برگزار شد که طبقه حاکم بر ایران و رژیم سیاسی پاسدار منافع آن، با حادثترین بحران‌های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی روبروست. همراه با تشدید مداوم بحران اقتصادی، رکود اقتصادی نیز پیوسته ژرف‌تر و عمیق شده است. ارتجاع حاکم تمام بار بحران رکود - تومی را بر دوش کارگران و زحمتکشان افکنده است. از جنبش توده‌ای دی‌ماه ۹۶ که با شعار "مرگ بر گرانی" آغاز شد تا به امروز بی‌استثنا تمام کالاها و خدمات مورد نیاز کارگران و زحمتکشان گران‌تر شده است. قیمت‌ها تا بدان حد افزایش یافته است که عموم توده‌های زحمتکش مردم از کارگران و معلمان و پرستاران گرفته تا مستمری‌بگیران و تهیدستان و

بیکاران، قادر به تامین مایحتاج زندگی و حتا خورد و خوراک و پوشاک خود نیستند و اکثریت قریب به اتفاق آن‌ها زیر خط فقر زندگی می‌کنند. فقر و بیکاری، امان جوانان و توده‌های زحمتکش را بریده است. صف میلیونی بیکارها، بی‌مسکن‌ها و حاشیه‌نشین‌ها پیوسته متراکم‌تر شده است. به موازات انباشت بیش از پیش فقر و نداری در یک قطب جامعه، ثروت و رفاه در قطب دیگر جامعه نیز متراکم‌تر شده است. استثمار و غارت و چپاول ثروت‌های جامعه، به حد نهایی خود رسیده است. دزدی‌های کلان و چند هزار میلیارد تومانی، اختلاس و فساد تا بالاترین مقامات و نهادهای حکومتی، از مجلس و قوه قضاییه گرفته تا مقامات دولتی و سپاه و بیت‌خامنه‌ای، همه را در بر گرفته است. شکاف میان فقر و ثروت عمیق‌تر و تضاد میان کارگران و زحمتکشان و طبقه حاکم، حادث‌تر و قطبی‌تر شده است. جمهوری اسلامی در تمام عرصه‌های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی در بن‌بست قرار گرفته است. گندیدگی و فساد درونی آن ابعاد بی‌سابقه‌ای به خود گرفته است. نارضایتی توده مردم از وضع موجود، پیوسته بیشتر و شدیدتر شده است. با روی‌آوری کارگران، زحمتکشان، زنان، دانشجویان، جوانان و بیکاران و عموم تهیدستان شهر و روستا به مبارزه علنی و آشکار خیابانی برای برچیدن نظم موجود که از دی‌ماه ۹۶ آغاز و در مبارزات آبان ۹۷ کارگران فولاد و هفت‌تپه، وارد مرحله کیفی جدیدی شد، شیپور مرگ جمهوری اسلامی به صدا درآمده است.

رفقای هوادار و فعالان سازمان!

جنبش طبقاتی کارگران طی دو سال گذشته، بویژه در سال ۹۷ وارد فرازهای جدیدی شد که در تمام طول سال‌های گذشته و چهار دهه حاکمیت جمهوری اسلامی سابقه نداشت. طبقه کارگر ایران با اعتصابات و اعتراضات پرشور خیابانی و طرح خواسته‌ها و شعارهای رادیکال سیاسی بویژه شعار "نان، کار، آزادی، اداره شورایی" و با حضور مداوم خود در صحنه سیاسی جامعه، نه فقط پرچم اخص اعتراض کارگری علیه تمام نظم موجود را به اهتزاز درآورد و نه فقط در مقام یک طبقه مدعی قدرت سیاسی ظاهر شد و یک اتحاد و همبستگی گسترده طبقاتی را در مقیاس سراسری رقم زد، بلکه توانست حمایت و اعتماد توده‌های وسیع دانشجویان، معلمان، زنان، بازنشستگان و سایر زحمتکشان را نیز بدست آورد و صلاحیت و شایستگی خود برای رهبری انقلاب توده‌های زحمتکش مردم ایران را نیز نشان دهد.

رفقا!

همه شما می‌دانید که طبقه سرمایه‌دار حاکم و رژیم سیاسی پاسدار منافع این طبقه، در وحشت از اعتلاء بیشتر جنبش طبقه کارگر، به خشن‌ترین شیوه‌های سرکوب علیه کارگران و زحمتکشان متوسل شده است. صدها کارگر در هپکو، فولاد، شرکت واحد، هفت‌تپه و سایر واحدها به دادگاه و مراکز امنیتی

احضار شدند که ده‌ها تن از آنان در دادگاه‌های فرمایشی محاکمه و به زندان و اخراج و شلاق محکوم شدند. بازداشت و سرکوب معلمان، زنان، نویسندگان، روزنامه نگاران و دانشجویان چپ و آزادی‌خواه و زندانیان سیاسی تشدید شد. بازجویی‌های مکرر و فرسایشی، شکنجه‌های وحشیانه و اعتراف‌گیری‌های اجباری به حد اعلا رسید. ارتجاع حاکم هم‌پای تشدید اعمال قهر و سرکوب، علیه کارگران آگاه و پیشرو و تشکل‌های کارگری، به دسیسه و توطئه‌چینی و سندیکاسازی پرداخت. اما کارگران آگاه و بخش پیشرو طبقه کارگر که پرچم تشکل مستقل کارگری و پرچم شوراها را برافراشته و بدیل کارگری حاکمیت کنونی را ارائه داده‌اند، مرعوب این وحشی‌گری‌ها و توطئه‌ها نشده‌اند. هیچ نیرویی ولو از نوع مرتجع‌ترین و سرکوب‌گرتین آن که جمهوری اسلامی باشد، قادر نیست در مسیر رشد و اعتلاء جنبش طبقه کارگر و سایر جنبش‌های اجتماعی مانع غیرقابل عبوری ایجاد کند. در شرایطی که میلیون‌ها تن از کارگران، معلمان، پرستاران، بازنشستگان و سایر اقشار زحمتکش و محروم جامعه در فقر و گرسنگی و بی‌غذایی به سر می‌برند و با هزار و یک تنگنا و مشکل معیشتی و اقتصادی دست به گریبانند، سرمایه‌داران و مرتجعین و مقامات دزد و فاسد جمهوری اسلامی و مشتکی‌آخوند بیکاره و انگل در بالاترین سطح رفاه، در کاخ‌ها و ویلاهای مجلل و افسانه‌ای و در ناز و نعمت زندگی می‌کنند. چنین وضعیتی نمی‌تواند ادامه داشته باشد. کارد به استخوان مردم رسیده است. کارگران، معلمان، دانشجویان و عموم زحمتکشان و تهیدستان طی مبارزات خود در دو سال گذشته، شمه‌ای از اراده خویش برای به زیر کشیدن نظم موجود و دگرگونی بنیادی آن را به نمایش گذاشتند.

رفقای هوادار و فعالان سازمان!

تمامی شواهد حاکی از تعمیق بحران سیاسی و تشدید مبارزه طبقاتی‌ست. تحت چنین شرایطی وظایف سازمان و تک‌تک اعضا و فعالان و هواداران سازمان سنگین‌تر از گذشته است. مهم‌ترین وظیفه ما در شرایط کنونی تلاش برای بسیج توده‌ای و ارتقاء سطح آگاهی و تشکل طبقه کارگر است. در این راستا، فعالیت‌های تشکیلاتی، سیاسی و عملی خود را افزایش دهید و تبلیغ و ترویج شعارها و مواضع سازمان را بیش از پیش وسعت بخشید. اگرچه شعار کار نان آزادی جای خود را در میان بخش‌هایی از کارگران و زحمتکشان باز کرده است، اما این شعار که تبلور و فشرده خواست‌های کارگران و زحمتکشان است، باید بیش از پیش تبلیغ و به میان توده‌های مردم برده شود. تردیدی نیست که با اعتلاء بیشتر جنبش، شعار حکومت شورایی که در عبارت "اداره شورایی" بر زبان کارگران هفت‌تپه جاری شد نیز به شعار اصلی کارگران و زحمتکشان تبدیل خواهد شد. با این همه حکومت شورایی را که تنها بدیل کارگری در برابر بدیل‌های بورژوازی‌ست، باید هر چه وسیع‌تر به میان کارگران و زحمتکشان برد.

در چند سال گذشته، اعتصابات رشته‌ای پیوسته در حال افزایش بوده است، اما بخش اعظم اعتصابات کارگری کماکان، اعتصابات تک‌واحدی و پراکنده است. فوری‌ترین نیاز جنبش طبقه کارگر در مرحله کنونی، گذار از اعتصابات تک‌واحدی و رشته‌ای به اعتصاب سرتاسری سیاسی‌ست. از این رو بیشتر از گذشته بایستی برای ایجاد تشکل‌های رشته‌ای و سراسری تلاش کرد. در بطن مبارزات جاری و رشد و اعتلاء جنبش بایستی تبلیغات خودمان را روی اعتصاب سرتاسری سیاسی متمرکز سازیم. نیازی به توضیح نیست که تحت هر شرایطی باید هسته‌های سرخ سازمانی را در کارخانه‌ها و محلات و در میان دانشجویان و معلمان و دیگر زحمتکشان گسترش دهیم. ایجاد کمیته‌های کارخانه که با اعتلاء بیشتر جنبش به کمیته‌های اعتصاب و شوراها کارگری فرا می‌رویند، از وظایف مهم دیگر ما در شرایط کنونی‌ست. ما همچنین باید با حضور فعال خود در تشکل‌های مستقل و توده‌ای کارگری، ضمن تقویت گرایش رادیکال درون این تشکل‌ها، یاری رسان سازمان‌یابی طبقه کارگر باشیم. افزون بر این، برای پیشبرد سیاست‌ها و تبلیغ و ترویج مواضع و خطمشی سازمان، هر جا که مقدور باشد، باید تشکل‌های علنی پوششی از نوع تعاونی‌ها، گروه‌های ورزشی و کوه‌نوردی و امثال آن را سازمان داد.

رفقا!

کنفرانس هفدهم سازمان فدائیان (اقلیت) در روزهای ۲۵ تا ۲۷ مرداد ۹۸ برگزار شد. اگرچه به دلایل روشنی شما رفقای که مستقیماً با سازمان در ارتباط هستید، نمی‌توانستید و نتوانستید در کنفرانس سازمان حضور یابید، اما بدانید که از نخستین لحظات آغاز کنفرانس تا دقایق پایانی آن در کنار ما بودید. پیام‌های سرشار از رفاقت کمونیستی شما که در فواصل مباحثات در کنفرانس قرائت شد، مورد استقبال گرم و پرشور و تشویق همه‌ی ما شرکت‌کنندگان در کنفرانس قرار گرفت. کنفرانس هفدهم سازمان

فدائیان (اقلیت)، تلاش‌های خستگی‌ناپذیر شمارفا برای پیشبرد سیاست‌ها و اهداف کارگری – کمونیستی سازمان بویژه در شرایط سخت پلیسی – امنیتی حاکم بر جامعه را از صمیم قلب ارج می‌نهد و ضمن تقدیم بهترین دروهای کمونیستی و رفیقانه، دست یکایک شما رفقای عزیز را با مهر و عشق و صمیمیت کمونیستی می‌فشارد.

کنفرانس هفدهم سازمان فدائیان (اقلیت)

سرنگون بادرژیم جمهوری اسلامی- برقراربادحکومت شورائی

زنده بادآزادی- زنده بادسوسیالیسم

مرداد ۱۳۹۸